

Posudek na bakalářskou práci Jiřího Ryse Rakouská emigrace v Československu 1934–1939

Jiří Rys si jako téma své bakalářské práce, kterou nyní předkládá podruhé, zvolil zajímavou problematiku rakouské emigrace v Československu v letech, které těsně předcházely druhé světové válce. Autor se rozhodl pro chronologicko-tematické členění práce s cílem vysvětlit čtenáři nejen problematiku emigrace jako takovou, ale také širší kontext, a to jak rakouský, tak československý. Práce je rozdělena nad rámec úvodu a závěru do celkem čtyř kapitol. První z nich stručně popisuje dějiny Rakouska v době po první světové válce; druhá se věnuje tzv. únorovým bojům a jejich ohlasu v Československu; třetí kapitola rozebírá otázku rakouské emigrace v Československu; poslední pak analyzuje výklad únorových událostí roku 1934 v publikacích.

Téma rakouské emigrace v Československu je bezesporu zajímavým tématem, jehož studium může přispět k hlubšímu poznání jak rakouských, tak českých/československých dějin. S potěšením mohu konstatovat, že oproti původní verzi, kterou autor odevzdal v červnu 2016, dostala práce mnoha pozitivních změn. Již na první pohled je zjevné, že autor si vzal k srdci jak výtky mé a vedoucího práce, tak výtky, které zazněly během červnové obhajoby. Oproti původní verzi autor propracoval úvod práce, pokusil se o skutečnou kritiku pramenů a literatury, jasně si vytyčil výzkumné otázky a čtenáři vysvětlil, jakým způsobem chce v práci postupovat a proč. I když by si úvodní část zasloužila ještě pečlivější zpracování, cíl práce je mnohem jasnější a celková orientace v textu je pro čtenáře o poznání jednodušší.

Text i nadále vykazuje řadu nedostatků stylistického a gramatického rázu, totéž pak platí o nedořádkování některých informací. Také struktura je místy chaotická a překvapí i odstavce o jedné krátké větě. Na druhou stranu i zde je vidět výrazný posun oproti červnové verzi textu. Jsem také ráda, že z textu byly odstraněny nepotřebné informace a že se autor snaží čtenáři osvětlit, proč je ta která informace důležitá pro jeho text. Rovněž mohu s potěšením konstatovat, že oproti původní verzi je kapitola věnovaná tématu rakouské emigrace v Československu v letech 1934 až 1939 mnohem propracovanější a čtenář se zde dozví reálné informace, byť stále postrádám informace o československé azylové politice ve třicátých letech 20. století. Další slabinou upraveného textu je závěr práce. I tentokrát se autor pokusil pouze o jakési krátké, snad až přespříliš krátké shrnutí textu. Autor se nepokouší vyvodit nějaké obecně platné závěry, neříká, v čem spočívá inovativnost práce, v čem jeho analýza přispěla k poznání daného tématu atd. Byla bych proto ráda, aby takto koncipovaný závěr představil během zářijové obhajoby.

Původní verzi textu jsem nemohla hodnotit jako zdařilou. Být ani tato verze není bezchybná, musím ocenit skutečnost, že se Jiří Rys rozhodl nové verzi své práce věnovat čas a dopracoval nejvíce problémová místa. Pokud jsem v červnu hodnotila text známkou dobře, ale pouze v případě skutečně dobré obhajoby, nyní hodnotím předloženou práci známkou **velmi dobře** v případě dobré obhajoby a v případě, že autor zodpoví otázku, jak fungovala azylová politika v Československu ve třicátých letech, a shrne práci způsobem, který jsem nastínila výše.